

# **Dkt. David A. DeSilva,**

## **2 Petro na Yuda**

### **Kikao cha 3**

Mwandishi anakuja hatimaye kujibu maswali ambayo walimu wapinzani wamekuwa wakiuliza, lakini sio kabla ya kutunga kuwasili kwao kwa njia ambazo zitakatisha imani katika ujumbe wao na nia yao njema. Ujio wa wakosoaji hawa haukutarajiwa. Wapenzi, nimekwisha kuwaandikia ninyi barua hii ya pili, ambayo katika barua zake ninazichochea nia zenu nyofu kwa kuwakumbusha yale maneno yaliyonenwa zamani na manabii watakatifu na ile amri ya mitume aliyotumwa na Bwana na Mwokozi.

Kwanza mkijua neno hili, ya kwamba siku za mwisho watakuja na mizaha na dharau zao, wakizifuata tamaa zao wenyewe, wakisema, I wapi hii iliyoahidiwa kuja? Kwa maana tangu mababa walipokufa, vitu vyote vinakaa vivyo hivyo tangu mwanzo wa kuumbwa. Kile ambacho Yuda alikuwa amekariri kama mapokeo yaliyokabidhiwa na mitume kwa makutaniko yake katika wakati wa mwisho kutakuwa na watu wenye kudhihaki wanaofuata tamaa zao za kutomcha Mungu, mwandishi wetu anaweka moja kwa moja kwenye midomo, kana kwamba, ya Petro, ambaye huenda kwa hakika kihistoria amekuwa chanzo muhimu cha onyo hili. Hapa, hata hivyo, walengwa hasa wa hawa wenye dhihaka ni tumaini la apocalyptic la kanisa la kwanza kwamba Kristo angekuja tena katika hukumu na katika uwezo wa kuleta ufalme wa milele wa Mungu katika nyanja ya kibinadamu.

Kwa mara nyingine tena, hilo ladokeza kwamba walimu wa Kikristo wenye kushuku walikuwa wamevutwa kwa kadiri fulani na hoja za Waepikuro dhidi ya kuogopa adhabu ya kimungu. Hoja moja kuu katika safu yao ya kijeshi ilikuwa ucheleweshaji ambao miungu huonekana kuwaadhibu waovu ikiwa wangeifikia hata kidogo. Akizungumza kwa sauti ya mtu ambaye Epicurus alishindwa, Plutarch anaandika, kuchelewa na kukawia kwa mungu kuwaadhibu waovu kunaonekana kwangu kuwa hoja yenye nguvu zaidi dhidi ya majaliwa ya kimungu kwa mbali.

Upole wake unaharibu imani katika riziki. Uzoefu unaonekana kwa wakosoaji hawa pia kuwa umeonyesha tumaini la Kikristo kuwa lilikuwa tupu tangu kizazi cha mitume wa Kristo kilipopita bila dalili yoyote ya kuja kwa Kristo tena, kama alivyoahidi. Mada ya kuwakumbusha au kuwaita watazamaji kukumbuka inarejea hapa katika sura ya 3.1-4. Tunaweza kukumbuka kuonekana kwake mapema katika 1.12-15. Na hii ni muhimu.

Inawatahadharisha hadhira kwa mara nyingine tena kwamba kile wanachosikia katika barua hii si nyenzo mpya, bali ni sehemu ya ujumbe wa kitume ambao walikuwa wameukubali walipokuja kwenye imani. Walikuwa wameweka wakati huo, kana kwamba, kwa fumbo lote la imani, Kristo aliyesulubiwa, Kristo amefufuka, Kristo akija tena. Wenye kutilia shaka katikati yao ni wazushi, wakipinga kile wasikilizaji walichopokea kama ufunuo wa kimungu, na kwa hiyo, wanapaswa kurejesha uthabiti wao katika imani yao wanapokumbuka ahadi hii ya awali, wasijiruhusu kuyumbishwa na wale waalimu wapinzani ambao wao wenyewe walishindwa kubaki imara katika imani.

Mwandishi anaendelea kufikia kina katika urithi wao wa kimaandiko walioshirikiwa ili kuwaweka upya katika imani zao za kimsingi. Kwa maana wao, yaani, wale wanaouliza maswali juu ya hukumu na kuja mara ya pili, wanapuuza kwa makusudi jambo hili, kwamba mbingu na dunia zilianzishwa zamani kutoka kwa maji na kwa maji kwa neno la Mungu, ambalo kwa ajili yake ulimwengu, kama ulivyokuwa wakati huo, ukizidiwa na maji. Na mbingu za sasa na nchi zimewekwa akiba kwa neno lilo hilo, zikilindwa kwa ajili ya siku ya hukumu na ya kuangamizwa kwa watu wasiomcha Mungu.

Mwandishi anakumbuka kosmolojia iliyoonyeshwa katika Mwanzo 1, kulingana na ambayo Mungu, wakati wa kuumba mbingu au mbingu, alipaswa kufanya nafasi kwa kugawanya maji ili kuwe na maji juu na maji chini ya kuba la anga. Kisha Mungu akayakusanya maji yaliyo chini ya mbingu mahali pa mpaka ili kutoa nafasi na kuumba nchi kavu. Kufikia karne ya kwanza, maoni kama hayo ya anga, hasa wazo la kwamba kulikuwa na maji juu ya mbingu na kwamba mbingu ni aina fulani ya kuba, lilikuwa limeachwa kwa muda mrefu.

Hata hivyo, ilikuwa ni jambo la kimkakati kwa mwandishi kukumbuka maelezo haya kwa kuwa yale yaliyoletwa majini na neno la Mungu, ambayo yalitegemea neno la Mungu kwa ajili ya kuwepo kwake, kwa hakika yangeweza kugharikishwa tena na maji kwa neno la Mungu, kama ilivyothibitika kuwa hivyo, kulingana na historia takatifu. Hoja ya mwandishi, bila shaka, ni kwamba hakuna nguvu yenye nguvu zaidi au yenye kutegemeka kuliko neno la Mungu, kwa kuwa uumbaji wenyewe unategemea neno hilo. Hivyo neno lililolenwa na Mungu kupitia manabii wa Mungu juu ya kuharibiwa kwa wakati ujao kwa ulimwengu kwa moto kama vile katika Isaya 66, 14 hadi 16, na Malaki 4, mstari wa 1, na kutayarishwa kwa mbingu mpya na dunia mpya kama katika Isaya 65, 17, lingethibitika pia kutegemeka zaidi, imara zaidi kuliko ulimwengu wote, kulingana na mtungaji wetu mwenye shaka, kulingana na mtungaji wetu.

Matukio ya Mwanzo 6 hadi 9 yanatoa kielelezo cha kihistoria ambacho kinafanya matarajio haya kuwa ya kuaminika kabisa. Kufikia karne ya kwanza, usadikisho wa kwamba Mungu angeharibu ulimwengu unaokaliwa mara ya pili na kwa moto ulikuwa umeenea sana miongoni mwa Wayahudi. Kwa mfano, Josephus anasimulia mapokeo ambayo Adamu alitabiri, akinukuu, kwamba ulimwengu ungeharibiwa wakati mmoja kwa nguvu ya moto na wakati mwingine kwa jeuri na wingi wa maji.

Wazo la moto wa ulimwengu pia lilishikiliwa na shule ya falsafa ya Stoic, ingawa huko moto huu ulikuwa sehemu ya mzunguko usio na mwisho wa uumbaji na uharibifu. Mwandishi wetu anafuata mwonekano wa mstari zaidi unaokuzwa katika miduara ya Kiyahudi. Baada ya moto huo unaokuja, umilele usio na mipaka katika uumbaji upya ungefuata.

Mwandishi anaongeza mambo mawili ya ziada katika kuunga mkono imani ya kitume ambayo yanatia ndani kutazamia kwa uthabiti uingiliaji thabiti wa wakati ujao katika mambo ya wanadamu kwa upande wa Mungu. Kwa kweli, mwandishi wetu anaweza kuwa hakushangazwa sana kujua kwamba mwisho haungekuja karibu miaka 2,000 baadaye. Alikaribia kutarajia haya kama alivyoandika, lakini msisahau jambo hili moja, wapendwa, yaani, katika uzoefu wa Mungu, siku moja ni kama miaka elfu na miaka elfu kama siku moja.

Bwana hakawii kuitimiza ahadi, kama watu wengine wanavyodhani kukawia; bali ana subira kwenu, maana hapendi mtu ye yote apotee, bali wote wafikilie toba. Na siku ya Bwana

itakuja kama mwizi, ambayo mbingu zitatoweka kwa mshindo mkuu, na viumbe vya asili vitaharibika kwa kuteketezwa, na dunia na kazi zote zilizomo ndani yake zitaachwa. Mawazo ya kwanza yanatolewa kutoka umbali kati ya uzoefu wa Mungu wa wakati kama kiumbe asiyeweza kufa, wa milele, asiye na wakati na uzoefu wetu wa wakati kama viumbe vya kufa, vyenye mwisho, vilivyo na wakati.

Uhakika wa kwamba inaweza kusikilizwa kutokana na andiko lenye mamlaka, yaani, Zaburi 90, mstari wa 4, unatia uzito hata zaidi. Hapo tunasoma, miaka elfu machoni pako ni kama jana inapopita. Mwandishi wa Kiyahudi wa Kitabu cha Yubile, ufafanuzi mpana wa Mwanzo 1 hadi Kutoka 14, ambao kawaida ni wa mwanzo wa karne ya pili KK, pia alitoa wito kwa andiko hili hili kushughulikia mtazamo wa kucheleweshwa tofauti kwa adhabu ya kimungu.

Yaani, kujibu shutuma kwamba Adamu na Hawa hawakufa, kwa hakika, siku ile walipokula tunda la mti wa ujuzi kama vile Mungu alivyokuwa ametishia katika Mwanzo 2:17. Mwandishi wa Yubile anapata suluhu kuhusiana na kifo cha Adamu akiwa na umri wa miaka 930 na uzoefu wa Mungu wa wakati. Na hivyo katika Yubile tunasoma, Adamu alikufa na alikosa miaka 70 kutoka miaka 1,000.

Kwa maana miaka elfu ni kama siku moja katika ushuhuda wa mbinguni, na kwa hiyo iliandikwa kuhusu mti wa ujuzi, siku utakapokula matunda yake, utakufa. Kwa hiyo, hakumaliza miaka ya siku yake kwa sababu alikufa humo. Upole ni jamaa, lakini pia ni salama kwamba hii ndio kesi.

Kucheleweshwa kwa madai ya siku ya hukumu kunamaanisha kwamba bado kuna nafasi kwa ajili ya toba, kwa ajili ya upatanisho na Mungu, kwa haki kukita mizizi katika maisha ya mtu. Kila siku ambayo mwisho hauji ni ishara si ya uvivu wa Mungu au ukosefu wa kujitolea, bali ya huruma na upendo wa Mungu kwa wenye dhambi. Plutarch, mwandishi wa insha wa Kigiriki aliyeegemea sana katika falsafa mwanzoni mwa karne ya pili BK, angetoa mawazo kama hayo alipokuwa akijaribu kujibu ukosoaji wa Waepikuro wa imani ya kimapokeo kwamba wanadamu wanawajibika kwa Mungu.

Baada ya kujishughulisha mwenyewe na njia tofauti ambazo wanadamu na miungu, ambao urefu wowote wa maisha ya mwanadamu sio chochote, wakati wa uzoefu, Plutarch anaandika kwamba, akinukuu, Mungu anahifadhi adhabu zake kwa wakati ujao na anangojea kuisha kwa wakati kwa upole na utukufu. Anafanya hivyo ili kutoa nafasi kwa ajili ya toba, kuchelewa kwa adhabu ni kipindi cha neema. Mwandishi wa Hekima ya Sulemani, kitabu cha Kiyahudi cha Kigiriki kutoka karibu na mwanzo wa enzi, pia alipata mwendo wa polepole wa Mungu kutoka kwa Wakanaani mbele ya Waebrania kuwa ishara ya uvumilivu wa Mungu wa rehema.

Ingawa huwezi kuwaangamiza wote mara moja kwa kuwaogopa wanyama wa mwituni au kwa neno lako kali, ukiwahukumu hatua kwa hatua, uliwapa nafasi ya kutubu. Ingawa wewe ni mwenye enzi kwa nguvu, unahukumu kwa upole na kwa ustahimilivu mwingi; unatutawala, kwa kuwa una uwezo wa kutenda wakati wowote upendao. Hili linapendeza haswa kadiri maelezo ya maandiko yanavyotoa nia ya vitendo zaidi.

Mungu aliwafukuza wakaaji wa awali hatua kwa hatua ili nchi isiingiliwe na wanyama wa mwituni, na kusababisha pengo katika uzalishaji wa nchi. Bila shaka, mtume Paulo pia alikuwa amefundisha kwamba kutotokea kwa siku ya hukumu kulikuwa tokeo la fadhili za

Mungu na fursa ya kujipatanisha na uadilifu wa Mungu leo, fursa isiyopaswa kuthaminiwa. Kwa hiyo katika Warumi, tunasoma, Je, unadharau wingi wa wema wake na ustahimilivu wake na uvumilivu wake, bila kujua kwamba wema wa Mungu wakuvuta upate kutubu.

Ukweli kwamba siku ya Bwana bado haijafika sio ishara ya kutojali kwa Mungu udhalimu na uovu wa wanadamu. Badala yake, ni matokeo ya tabia ya Mungu ambaye si mwepesi wa hasira na mwingi wa rehema. Walakini, mwandishi anathibitisha siku hiyo itakuja.

Anatumia taswira inayojulikana katika miduara ya Wakristo wa mapema wa siku hiyo ikija kama mwizi, bila kutarajia, bila onyo, ikiwezekana kuwapata watu bila tahadhari kwa hasara yao. Yesu mwenyewe alikumbukwa kutumia sanamu hii katika mfano mwishoni mwa Mathayo 24. Lakini fahamuni neno hili: Kama mwenye nyumba angalijua ni saa ngapi za usiku mwivi atakuja, angalikaa macho, wala hangeiacha nyumba yake kuvunjwa.

Vivyo hivyo nanyi pia muwe tayari, kwa maana Mwana wa Adamu atakuja saa msiyoitazamia. Paulo alileta picha hii katika mawaidha yake kwa Wakristo wa Thesalonike. Ninyi mnajua wazi kwamba siku ya Bwana itakuja kama mwivi usiku.

Wakati watu wakisema amani na salama, uharibifu utawajilia ghafula, kama vile utungu umjiavyo mwenye mimba, wala hawataokoka. Lakini ninyi, akina ndugu, hamko gizani hata siku hii iwapate kama mwizi. Tutaikisia kwa mara nyingine tena katika sauti ya Yesu kama onyo lililoingizwa katika simulizi la kumwagwa kwa mabakuli saba ya sadaka ya ghadhabu ya Mungu katika Ufunuo 16 .

Tazama, naja kama mwizi. Heri mtu anayeendelea kukesha na kutunza nguo zake ili asitembee uchi na aibu yake ionekane. Mwandishi wetu anatumia lugha ya wazi katika sura ya 3, mstari wa 10 kueleza jinsi, kwa ghafula kuu siku hiyo, ulimwengu huu wa sasa na unaoonekana kuwa wa milele utabilika katika kutembelewa na Mungu.

Kifungu cha mwisho kinawasilisha changamoto za kimaandishi, kwa kiasi kikubwa kwa sababu waandishi walikuwa na ugumu wa kuelewa maana ya mwandishi na walisukumwa kutoa mabadiliko yao ya kufafanua. Usomaji bora zaidi unaonekana kuwa, na dunia na kazi zilizofanywa ndani yake zitapatikana au kugunduliwa, ni kusema, zitaonyeshwa kwa ufunuo kamili, kana kwamba, mbele ya kiti cha hukumu cha Mungu. Waandishi hawakuwa na uhakika ni kipi kati ya usomaji kingeonekana kuwa bora zaidi au wazi zaidi, kwa hivyo tunapata maandishi ambayo hayatapatikana kwa sababu ya kupita kwa dunia, na bado maandishi mengine yanayotenganisha kitenzi kilichopatikana kabisa kwa kupendelea kitenzi kilichochoomwa moto, au kuchanganya viwili hivyo, vitapatikana vimeharibiwa.

Codex Sinaiticus na Codex Vaticanus, maandiko mawili muhimu ya awali kamili ya Agano Jipya, kwa kweli karibu Biblia nzima kutoka karne ya nne BK, Codex Sinaiticus na Vaticanus zinakubali kwamba taswira ya maneno ambayo mwandishi anataka kuivuta hapa ni ya wakaaji wote wa dunia na matendo ambayo wamefanya yakiwa yamesimama mbele ya uchunguzi wa Mungu, mbele za Mungu kwamba mbingu zilishikilia bila kuchujwa. toa pazia, kana kwamba ni pazia, kati yetu na mng'ao usiovumilika wa uwepo wa utukufu wa Mungu. Siku hiyo, hata hivyo, tutajua kwa usahihi na kikamilifu utukufu na uwezo wa yule ambaye tumemheshimu au yule ambaye tumemdharau. Kusadikika na mwenendo vinaenda sambamba kwa mwandishi wetu.

Amekuwa hatetei fundisho la kitheolojia tu ambalo linahitaji kibali cha kiakili tu. Amekuwa akithibitisha tena nukta muhimu ya dira kwa urambazaji wenye mafanikio wa changamoto na fursa za maisha haya. Je, kutazama mbele kwenye upeo wa uingiliaji kati wa Mungu wa wakati ujao kuna matokeo gani katika njia yetu ya sasa ya maisha? Mambo hayo yote yakiisha kuharibiwa namna hii, imewapasa ninyi kuwa watu wa namna gani katika mwenendo mtakatifu na utauwa, mkitazamia kuja kwa siku ya Bwana na kuharakisha hata kuharakisha; ambayo kwa ajili yake mbingu zitaharibiwa kwa kuteketezwa na viumbe vya asili kuharibiwa kwa kuungua, tunapotazamia mbingu mpya na dunia mpya ambayo uadilifu hukaa ndani yake? Kwa hiyo, wapenzi, mkiwa mnatazamia mambo hayo, fanyeni bidii yote ili monekane ndani yake bila doa na bila lawama, na hesabuni subira ya Bwana wetu kuwa wokovu, kama vile ndugu yetu mpendwa Paulo alivyowaandikia ninyi, kwa hekima aliyopewa, akisema juu ya mambo hayo kama kweli katika barua zake zote, ambamo ndani yake kuna mambo fulani magumu kuelewa, ambayo watu wasio na elimu huyafanya maangamizo yao yote na kuyafanya maangamizo yao yote.

Basi ninyi, wapenzi, kwa kuwa mmejua tangu zamani, jilindeni ili msije mkaanguka kutoka katika uthabiti wenu wenyewe kwa kuchukuliwa na kosa la waasi, bali endeleeni kukua katika kibali na ujuzi wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo, ambaye kwake kuna utukufu sasa na hata siku ya milele. Kwa mtazamo wake wote juu ya wakati ujao, juu ya eskatologia, kutumia maandiko ya kawaida ya kitheolojia, mwandishi haonyeshi kupendezwa na uvumi kuhusu wakati wa kuja kwa Kristo, ishara ambazo zinaweza kutangulia hukumu ya Mungu, masimulizi yoyote ya wakati wa mwisho yanaweza kufunuliwa katika idadi yoyote ya miaka ya mwisho. Nia yake iko katika athari gani kutazama mbele kwa upeo wa macho kuna hapa na sasa.

Kile ambacho kingekuwa imani ya imani, atakuja tena kwa utukufu kuwahukumu walio hai na waliokufa, na ufalme wake hautakuwa na mwisho, hufanya kama lenzi ya msingi inayoleta uwazi kwa wakati uliopo. Jambo kuu sasa ni kujipatanisha na utakatifu ambao Mungu ametafuta sikuzote kwa watu wa Mungu. Kilicho muhimu sasa ni utauwa au utauwa, sifa nzuri inayosifiwa sana miongoni mwa watu wa malezi ya Wagiriki, Waroma, au Wayahudi.

Inaashiria kumpa Mungu haki ya Mungu, usikivu ambao Mungu anastahili, heshima anayostahili Mungu, utii na huduma ambayo Mungu anastahili. Kwa kuzingatia thamani ya kadiri ya uumbaji wa sasa, ambao hautadumu, na thamani ya kadiri ya ule uumbaji mpya, ambao utadumu milele, uwekezaji wa akili zaidi tunaoweza kufanya kwa sasa ni ule unaotuongoza zaidi kuelekea kuwa aina ya watu ambao watajikuta nyumbani katika ulimwengu huo ambapo haki iko nyumbani. Mtu hawezi kusaidia lakini kukumbuka ramani ambayo mwandishi aliweka katika aya ya ufunguzi wa mwili wa barua yake.

Tukitazama nyuma jinsi Kristo alivyotusafisha dhambi zetu za zamani, na kutazama mbele kwa kuingilia kati kwa Mungu kuleta utaratibu huu mpya wa mambo, samahani, kuleta mpangilio huu wa sasa wa mambo hadi mwisho na kutoa nafasi kwa utaratibu mpya wa Mungu, ni wazi ni nini tungejishughulisha nacho kwa manufaa zaidi. Ubora wa kimaadili, ujuzi, kujitawala, uvumilivu, maisha yanayomhusu Mungu, upendo kwa dada na kaka ambao Mungu ametupa katika Kristo, na upendo kwa yote yanayoakisi na kujumuisha upendo wa Mungu kwao. Mwandishi anaonekana kuwa na ujuzi na idadi ya barua za Paulo zaidi ya ile

moja, Warumi, ambayo kwa hakika inazungumza kuhusu tamaa ya Mungu kwamba watu wanapaswa kutubu kama sababu ya saburi ya Mungu na ustahimilivu.

Hata hivyo, katika nyingi za barua za Paulo, mtume huyo anawahimiza wasikilizaji wake wafanye jitihada zote ili wapatikane ndani yake wakiwa bila doa na bila lawama. Hakika, mara kwa mara anaweka kutokuwa na lawama katika siku ya kutembelewa kwa Kristo kama lengo kuu ambalo waongofu wake wanapaswa kuendelea kujitahidi. Hivyo, kwa mfano, anawaandikia marafiki zake huko Filipi, hili ndilo ombi langu, kwamba upendo wenu uzidi zaidi na zaidi katika ujuzi na ufahamu kamili ili kuwasaidia kujua lililo bora zaidi, ili katika siku ya Kristo muwe safi na bila lawama, mkiisha kuzaa mavuno ya uadilifu ambayo huja kupitia Yesu Kristo kwa utukufu na sifa ya Mungu.

Naye anawaomba walioongoka huko Thesalonike, awaimarishe mioyo yenu katika utakatifu, mpate kuwa bila lawama mbele za Mungu, Baba yetu, wakati wa kuja kwake Bwana wetu Yesu pamoja na watakatifu wake wote. Kwa kuzingatia msisitizo huu ulioshirikiwa na mwandishi wetu na Paulo, inashawishi kujaribu kudhani jinsi mwandishi aliamini wengine kuwa wamekuwa wakiotosha umuhimu wa barua za Paulo katika mwelekeo unaoharibu ustawi wao wa kiroho na wa wengine. Uwezekano mmoja ungekuwa kupotoshwa kwa ujumbe wa Paulo ambao Paulo alijipinga mwenyewe.

Kama anavyoandika katika Warumi 3, au kama vile tunapotoshwa na kama wengine wanavyodai tunatangaza, je, tunapaswa kufanya mambo maovu ili mambo mema yatokee? Kwa hakika, Paulo anaonekana kuwa na shauku ya kuonyesha katika kipindi cha Warumi sura ya 3 hadi 8 kwamba tangazo lake la kibali cha Mungu kuelekea watu wote mbali na hadhi ya mtu chini ya Torati hakutoi nafasi kwa ajili ya dhambi au hata kutojali kuhusiana na kuwekeza katika matendo ya haki na mema. Kama anavyoandika katika Warumi 6, je, tunapaswa kudumu katika dhambi ili neema izidi kuwa nyingi zaidi? Heck no. Ikiwa Yakobo 2 mistari ya 14 hadi 26 ni jibu la tangazo la Paulo hata kidogo, ni jibu kwa uwakilishi mbaya wa mtu wa tatu wa injili hiyo au makisio yasiyo sahihi ambayo watu wengine wamefanya.

Kwa maana Paulo na Yakobo wenyewe wangekuwa katika makubaliano kamili kuhusu ulazima wa imani kujidhihirisha katika matendo ya upendo na ya haki kuwa imani hata kidogo. Na Paulo lazima awaonye waumini katika Asia Ndogo katika Waefeso 5, kujua hili kwa uhakika, kwamba hakuna mwasherati au mchafu au mtu mwenye tamaa ambaye ni mwabudu sanamu aliye na urithi katika ufalme wa Mungu na Kristo. Mtu asiwadanganye kwa maneno matupu, kwa maana kwa ajili ya mambo hayo hasira ya Mungu inakuja juu ya wazao wa kuasi.

Wakosoaji ambao mwandishi wetu anawapinga pia wana hatia, mwandishi wetu anaamini, ya kujaribu kutoa nafasi kwa ajili ya dhambi na kujiingiza katika maisha ya Wakristo kwa maneno matupu yao wenyewe. Wasomi fulani wametaja mengi ya mwandishi wetu kuhusu barua za Paulo pamoja na maandiko yaliyosalia au maandiko mengine, wakidokeza kwamba hiyo ni ishara kwamba 2 Petro kwa kweli iliandikwa hadi katika karne ya pili baada ya barua za Paulo kukusanywa na kuinuliwa kwenye hadhi ya maandiko matakatifu pamoja na vitabu vya Biblia ya Kiebrania. Ingawa uwezekano huu hauwezi kutengwa, ningesita kusikia kifungu hiki kwa njia rasmi.

Kwa kumiminiwa upya kwa Roho Mtakatifu na uhakika wa uwepo wa Mungu katikati ya jumuiya mpya za imani zilizokuwa zimezuka karibu na Mitume, sifikirii kwamba ingechukua muda mrefu hata kidogo kwa makutaniko kushiriki, kukusanya, na kuheshimu barua za kichungaji ambazo zilijumuisha urithi wa Mtume kwa Mataifa. Pia ningekuwa na wasiwasi wa kudhani kwamba neno maandiko limetengwa kwa ajili ya maandiko ambayo yamepitia aina fulani ya mchakato rasmi wa kuhakikiwa kwa hadhi ya kisheria badala ya kubeba hisia ya kupoteza ya kutambua nyaraka za msingi kama vile barua za Mtume zingekuwa, na zaidi baada ya kifo chake. Mstari wa mwisho unanasa kwa ufupi mawaidha pacha ya mwandishi kwa hadhira yake.

Kwa upande mmoja, kwa kuwa wameonywa kimbele kuhusu uingiliaji kati wa Mungu unaokuja na vikingi vinavyohusika, ni lazima waangalie kwa makini kujilinda. Wanakutana na aina fulani ya watu wenye kutilia shaka sasa. Watakutana na wanaojiita walimu wengine wakipinga vipengele vingine vya imani vilivyotolewa mara moja na kwa wote kwa siku zijazo.

Ni sharti wasijiruhusu kusukumwa na mawimbi haya ya upotofu na uvumbuzi kutoka katika nafasi yao ya uthabiti katika imani na katika utendaji wa njia ya maisha ambayo imani imewaanzisha. Tunaweza kufikiria tena fungu la ufunguzi katika sura ya 1, aya ya 3 hadi 11. Kwa hakika, mwandishi anawaita wakue katika upendeleo na ujuzi wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo.

Upendeleo huu na maarifa pengine si ya kusikilizwa kama mwelekeo ambapo ukuaji unafanyika, lakini badala yake kama njia, chombo, au namna ambayo ukuaji hufanyika. Ni kukua, utimilifu wa mabadiliko ambayo kibali cha Kristo kwetu hututia nguvu na kwamba ujuzi wetu, kuhusu Kristo na Kristo, unaongoza na kuunda. Mwishowe, hiyo ndiyo harakati pekee ambayo itakuwa muhimu.

Leo, ni harakati inayopaswa kutazamwa zaidi na kupewa kipaumbele kwa kuwa mambo haya yote yatafikia mwisho. Asante kwa kujiunga nami kwa kozi hii ya 2 Petro. Ingawa tumeacha swali la uandishi wazi, hali mbili zinaibuka kama chaguo zinazowezekana kutokana na data ya barua yenyewe.

La kwanza ni kwamba Petro, akijua kwamba kifo chake kilikuwa kinakaribia, alimpa mshirika aliyeaminika atoe maelezo ya maandishi kuhusu utetezi wake wa kuamini kuja tena kwa Bwana na kuingilia kati kwa Mungu kuwawajibisha wanadamu na kufanya upya uumbaji wa Mungu ili kujibu pingamizi la wakosoaji wanaotaka kughairi imani hizi na kuibua upya ujumbe wa Kikristo na hivyo kuelekeza mageuzi katika ule ujumbe wa injili unaowasukuma waamini kueneza mwendo wa injili. yao. Yaliyomo hatimaye yanaweza kufuatiliwa na Petro, ingawa namna ya usemi ina deni kubwa kwa mshirika wake ambaye hajatajwa jina. La pili ni kwamba kiongozi wa Kikristo anayehusika na kutetea injili na njia inayounga mkono dhidi ya wakosoaji hao hao hufufua sauti ya Petro kuleta mamlaka yake dhidi yao.

Hata katika hali hii, yaliyomo yanabaki kuwa ya kitume. Mkazo juu ya mabadiliko ya tabia na maadili, unaochochewa hasa na matarajio ya hukumu ya Mungu, unawiana vyema na ushuhuda mkuu zaidi wa kitume. Kuingizwa kwa nyenzo kutoka kwa Yuda kunahakikisha utume wa sura ya pili.

Ukumbusho wa kugeuka sura na umuhimu wake, maonyo dhidi ya waalimu wabunifu, na kutangazwa kwa maingiliano ya mwisho ya Mungu katika maisha ya ulimwengu huu pia

yamejikita waziwazi katika mapokeo ya mitume na yawezekana kabisa na Petro mwenyewe. Hali yoyote ambayo mtu anaona kuwa inawezekana zaidi, jambo moja huibuka kuwa hakika. Petro wa Pili anatoa utetezi wenye nguvu na ufasaha wa injili ya kitume dhidi ya pingamizi la wakosoaji ambao walitaka kupunguza baadhi ya vipengele vyake ambavyo vinaonekana kwao kutokuwa na mantiki na kuelimika.

Wanafunzi wa kweli wa mitume na watetezi wa tangazo lao wamelazimika kuchukua jukumu hili katika kila kizazi cha historia ya kanisa. Na 2 Petro ina mfano wa vipengele kadhaa na mikakati ambayo imekuwa kuingizwa katika kila kuwajibika na mafanikio ya ulinzi wa injili ya kitume tangu. Anasikia pingamizi zinazoletwa na wale wenye kutilia shaka imani na kuwatengenezea majibu yenye mantiki na yenye mvuto, yaliyokita mizizi katika mapokeo ya kimaandiko na ufunuo wake wa tabia ya Mungu.

Anaweka wazi matokeo ya kimaadili ya kufuata injili iliyosahihishwa na ya kudumu katika mipaka ya injili ya kitume, akionyesha kwa nini njia ya pili ni nzuri zaidi na yenye faida. Na anatoa usemi mpya kwa injili ya kitume kwa njia ambayo inajibu wasiwasi wa kimsingi ambao ulifanya nafasi kwa toleo la mvumbuzi wa injili hapo kwanza. Katika kesi hii, uundaji wa injili ambao ungeweza kushikilia yenyewe kama falsafa ya kuridhisha inayozaa maadili yanayotambulika sana.

Kwa kifupi, katika Petro wa Pili, tunashuhudia kuzaliwa kwa waombaji msamaha. Petro wa Pili anatoa maono yenye mvuto kwa maisha ya Kikristo kati ya ukombozi na wokovu wa mwisho. Anaweka alama mbili za dira katika akili zetu.

La kwanza ni ukombozi wetu na Yesu Kristo, ondoleo la dhambi zetu ambalo lilipatikana kwa ajili yetu kwa gharama hiyo kwa Mwana wa Mungu. Jambo la pili ni kuangamizwa kwa mbingu na dunia za sasa kwa Neno lilelile la Mungu ambalo liliumba vyote hapo kwanza, na kuonekana kwetu sote na yote tuliyoifanya kwa maisha ambayo Mungu alitupa mbele ya macho ya Mungu ya kuchunguza. Anatuagiza tupitie mkondo wetu katika maisha haya siku baada ya siku, kila siku, kwa kurejelea nukta hizi mbili zisizobadilika.

Tukikumbuka kusafishwa kwetu kutoka kwa dhambi zilizopita, tunaendelea kusonga mbele katika maisha mapya ambayo Yesu ametufungulia katika njia ya kukua katika wema, kama vile mwandishi anavyoweka mbele yetu katika sura ya 1, mstari wa 3 hadi 11, tukizaa matunda ambayo Yesu alipanda damu yake juu ya udongo wa maisha yetu. Tukikumbuka wakati ujao ambapo uwajibikaji wa wanadamu wote mbele za Mungu utadhihirika na ambamo Mungu anatarisha kiumbe kipya ambamo uadilifu utakuwa na makao, tunaendelea kusonga mbele katika maisha mapya ambayo Yesu ametufungulia katika njia ya ukuzi katika adili ambayo itakutana na kibali cha Mungu katika siku zijazo. Na 2 Petro ni neno muhimu sana kwa Wakristo wengi wanaofikiri kwamba kukiri kwa imani ni kuwa-yote na mwisho wa njia ya ukombozi ambayo Mungu amefungua ili tuisikie.

Kwa Petro wa pili, kama vile Paulo, kama Yakobo, kama Yesu mwenyewe, anatumkumbusha kwamba kuja kwetu kwa imani ni sawa na kumwamini yule anayeahidi kutuongoza pamoja na kututia nguvu kwa ajili ya njia ya uokoaji ambayo itatuongoza kwenye usalama wa mwisho, kwenye wokovu, ikiwa tuna imani ya kumfuata njia yote.